

Announcerende!!

**Vejen til
en virkningsfuld
Reklame**

gaar gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“
har vundet Indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige Interesse at benytte „Føroya Social-Demokrat“
til al Avertering i Fremtiden.

Fínastu kokur

Og so betri enn nøkur:

Sukurláta, en gros slogum,

Svalir drykkir á summardøgum.

ÁAR KAFE VIÐ RADIOLØGUM

Alle Husmødre køber

kun den færø-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

**A/S THORSØHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK**

Lýsið í

„Føroya Social-Demokrat“!

Byrsur.

Dupullar og einkultar hæg-
byrsur, ásamt riflur, sera góðar,
fáast hjá undirritaða til prísir
frá kr. 33,00 og upp eftir.

D. P. SPLIDT
á Nesi, Vág.

Eisini tygum

vilja gerast vissur í,
at tað loysir seg at
lýsa, bert tygum
royna eina lýsing í

**„Føroya
Social-Demokrat“.**

Ringið til prentsmíðjuna
máltr. 143.

Máling Tapet

Linoleum

Tlf. 31. Poul Arne Poulsen.

SPYRJÐ EFTIR
SMØRLÍKA!

Málaraferrættning.

Papp, tapet, mópulpolitur, alt
málarafakinum viðvíkjandi! Best,
billigast. — Orðrar frá bygdam
ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Frit Valg ^{nu} kun 49 Øre.

Spíð endelig ikke Tiden, men benyt Dem
af Chansen straks, og vent endelig ikke
til det er for sent, thi alle Reseda Varer
er nedsat fra alt Frit Valg 96 Øre og helt
ned til alt Frit Valg 49 Øre. — Tilbudet
gælder idag og følgende Dage saalænge
Lager haves fra Reseda Afdelingen
hos **M SKÆLING** Tórshavn

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

! Kun med rustfrit Staal kan opnaas en
fuldstændig hygiejnisk Løsning.

Til det moderne Køkken hører:

Køkkenborde med indbygget
eller løst **Vask**, — — —
endvidere **Dørgreb** og **Knager**, alt
i rustfrit Staal. — — —

— Skinnende sølvblankt, — skal aldrig pusses! —

Nærmere Oplysninger ved Eneforhandleren

Edw. Smith, Thorshavn. — Telf. 233.

PARTAFELAGID
HAVNAR TIMBURHANDIL
TELEFON 250 TÓRSHAVN TELGR TIMBUR

Tømmer - Planker - Brædder i ru og hvípl. Stand,
Lister i alle Profiler - Krydsfiner - Jonitex - Galv.
Bølgepl. - Beslag - Søm - Glas - Tagpap - Kalk
- Cement - Støbegods -

Fineste Kvaliteter - Billigste Priser

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,
ið er
tykkara blað!

Útgevarar: Javnaðarmannafelag.

Bláðstjórar: P. M. Dam, Tórøyrri, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

»Nei, hana havi eg goymt inni í skotinum; ti
nú eru tjældrini komin og sóljukoppar, nú er eingin
kavi eftir.«

»Eg hugsi so.«

Maðurin fór út at sáa korn, at saksá og mylda.
Men hann hugdi eftir rákinum, hvussu ættin mundi
fara at verða. Hann hugdi at barometrinum, hann
spurdi fólk, hann spurdi fugl, hann spurdi giktina:
»Nú, hvussu verður veðrið, kemur veturin aftur,
kavi og frost?«

Drongurin fór at boða til rakstur, og ein flokkur
av hattleysum børnum fór at reka horn. Ti nú var
tað vár, tjældrini lótu, sóljukopparnir vóru komnir
og sólin sá. »Munnu vit fara at sleppa berbeinaði
imorgin?« tosa tey.

Og tey minnst frá tjeir, at ærnar fingur lomb,
og tjældrini fingur egg. So fóru tey út at leita. Jú,
tey funnu lomb, tað vóru træpætti, ið lógu rikin upp
á ein áarsand inni í Dali. Tey gingu við teimum
eftir vøllinum og jarmaðu klænmælt, søgdu, hvussu
tey vóru litt. Tey stóru træpættini vóru veðurlomb,
tey skuldu dreingirnir hava. Tey smáu træpættini
vóru gimburlomb, tey skuldu genturnar hava. So
settu tey lombini undir ein vellgarð at vaksa til í
morgin, og fóru at leita eftir tjældurseggunum. Tað
vóru kritisteynar (royðusteynar), sum tey funnu á áar-
sandinum. Tey gjørdur reiður og lögdu eggini í.
Turrir bækkar, tey royttu úr vellgarðinum, vóru
tjældur, sum tey lögdu á reiðrini at bæla.

Jú, nú var tað vár. Og so settu tey seg á áar-
bakkan at hyggja úti. Tey sóu, hvussu veikar sól-

strálur brutust í vatninum, skulvu og skeiklaðust.
Tey sóu grenar grasnálir og myggjabitar.

Myggjabitar! Ein drongur heldur hendurnar til
glup og fer at fleyga; nú var summur, og tað var
um summarið, teir fleygaðu.

»Her er ein nógv betri lundi«, sigur ein smá-
genta og blakar eina fjeður upp í loft. So hentaðu
tær fjeðrar av áarsandinum og blakaðu dreingjunum
upp at fleyga. Og tey goymdu fjeðrarnar undir
einum steini, ti í morgin skuldu tey aftur fara at
fleyga, og tá skuldu tey gera sær stong at hava við.

Tað kom kvøld, og børnini fóru heim at sova,
mett av summri.

Maðurin kom heim, haldandi um lendarnar:
»Á, tann vælsignaða gikti! Hann verður hegur aftur.«

Dagin eftir var kavi.

Maðurin fór út at hyggja eftir rákinum, hvaðani
ættin mundi vera. Hann spurdi fólk, hann spurdi
um veðrið, og hann bað til Gud um veðrið.

Børnini fóru hattleys inn á áarsandin at grava
lombini uppundan, at grava tjældrini og lundarnar
upp undan kavanum.

Tey royttu deyðasínu úr vellgarðinum og kyndu
eld; ti nú var tað summur, nú skuldi vera heitt.
So hentaðu tey smáar sóljukoppar úr áarbakkanum
og lögdu steinar um eldin at verma.

Dreingirnir klugu eina skreiðisfel og gjørdur fleyg-
ustong. So fleygaðu tey aftur fjeðrar.

Men tá tey idag settu seg á áarbakkan at hyggja
úti, sóu tey ongar veikar sólstrálur skeiklast í vatn-

inum, nei, tey sóu stórar kavaflykrur koma dettandi
av møku og hvørva í ánni.

So rættu tey hendurnar út og lótu kavaflykrur-
nar delta í lógvarnar á sær, lótu firvaldarnar delta
í lógvarnar á sær; ti hetta vóru stórir, hvítir firvaldar,
sum komu fljúgvandi.

Og soleiðis vóru tey sitandi, meðan fingrarnir
blánaðu av kulda og eldurin liðandi kólnaði út.
Men tey vóru so glað, ti nú var tað summur.